

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 80.527 van 31 mei 1999
in de zaak A. 43.131/IX-1156.**

In zake : Marcel VERVULLENS,
wonende te KONTICH,
Antwerpsesteenweg 55

tegen :

het openbaar centrum voor maatschappelijk
welzijn (OCMW) van RUMST.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Marcel VERVULLENS op 28 september 1990 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 8 augustus 1990 van de raad van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW) van Rumst tot verwerping van zijn vraag om geen hulp te verlenen aan zijn moeder, Maria WILS;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur A. VANDENDRIESSCHE;

Gelet op de beschikking van 11 april 1994 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 7 april 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 mei 1999;

Gehoord het verslag van voorzitter
J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur
B. THYS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak
kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Naar aanleiding van een aanvraag van
verzoekers moeder om maatschappelijke hulpverlening in
de vorm van een plaatsing in het rusthuis vraagt bij
brief van 23 juli 1990 het OCMW van Rumst met het oog op
het onderzoek van de tussenkomst vanwege de onderhouds-
plichtigen verzoeker om inlichtingen met betrekking tot
zijn inkomen.

1.2. Met een brief van 6 augustus 1990 vraagt
verzoeker het OCMW de aanvraag van zijn moeder "volledig
af te wijzen" daar zij over voldoende eigen gelden
beschikt.

1.3. Op 8 augustus 1990 besluit de raad voor
maatschappelijk welzijn van het OCMW :

"...

Art. 1. Het OCMW van Rumst zal een waarborgbon
afleveren aan het Rusthuis Zonnewende te Aartselaar
voor de plaatsing van Mevr. WILS Maria ... die geldt
vanaf de aanvang van de opname in het rusthuis.

Art. 2. Van de twee kinderen van betrokkene dient
de wettelijke onderhoudsplicht te worden onderzocht.

..."

2. Overwegende dat het OCMW geen beslissingen hoeft te nemen over verzoeken van derden om geen hulp te verlenen aan iemand die om hulp vraagt; dat wat vanzelfsprekend wel kan is dat, als het met zulk een verzoek geconfronteerd wordt, het over dat verzoek heenstapt door toch de gevraagde hulp te verlenen; dat om het beroep zinvol te kunnen behandelen, de Raad het dus moet zien als gericht tegen de beslissing van het OCMW om aan verzoekers moeder hulp te verlenen in de vorm van een waarborgsom afgegeven aan het rusthuis Zonnewende te Aartselaar;

2.1. Overwegende dat de verwerende partij twee excepties van onontvankelijkheid opwerpt;

2.1.1. Overwegende dat de eerste exceptie is dat de beroepskamer van de provincie Antwerpen de bevoegde instantie was om kennis te nemen van een beroep tegen de bestreden beslissing, er evenwel bij dat college geen beroep werd ingesteld, het beroep bij de Raad van State dus werd ingesteld zonder dat de administratieve procedure is uitgeput;

2.1.2. Overwegende dat de tweede exceptie is dat het beroep is ingesteld door "een derde, die geen partij is bij de bestreden beslissing" zodat verzoeker kwaliteit mist om een annulatieberoep bij de Raad van State in te stellen;

2.2. Overwegende dat verzoeker repliceert dat hij "belanghebbende partij" is aangezien hij "volgens de wetgeving en de beslissing, ... tussenkomst en onderhoudsplicht dient te verlenen", dat, daar de beroepskamer van Antwerpen "niet bevoegd is in dit dossier" hij zich moest wenden tot de Raad van State;

2.3. Overwegende dat het beroep bij de provinciale beroepskamer tegen een beslissing van een OCMW

inzake individuele dienstverlening overeenkomstig artikel 71 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn -zoals dat artikel in 1990 bestond en dus op het onderhavige geval toegepast moet worden-, alleen ingesteld kon worden door de persoon die het voorwerp uitmaakt van de beslissing ("eenieder kan in beroep gaan tegen een beslissing inzake individuele dienstverlening te zijnen opzichte genomen ..."); dat tegen de beslissing van de beroepskamer bij de Raad van State een cassatieberoep ingesteld kon worden door degenen die vóór dat administratief rechtscollege partij waren geweest, te weten de hulpaanvrager en het betrokken OCMW;

Overwegende dat het ondenkbaar is dat de wetgever gewild zou hebben dat, terwijl de rechtstreeks betrokkenen slechts binnen de grenzen van een cassatieberoep de beslissing over hulp vóór de Raad van State ter discussie kunnen brengen, anderen diezelfde beslissing bij de Raad van State met een annulatieberoep kunnen bestrijden; dat verzoekers beroep dient te worden afgewezen wegens onbevoegdheid van de Raad van State;

Overwegende dat verzoeker tegen dat standpunt onmogelijk kan inbrengen dat het hem rechtens weerloos maakt tegen de door hem bestreden overheidsbeslissing, wat in een rechtsstaat onaanvaardbaar is; dat, immers, wanneer hij in rechte wordt aangesproken om zijn bijdrage als onderhoudsplichtige te betalen, hij de onwettigheid van bedoelde beslissing kan opwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenendertig mei 1900 negenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.